

A BIBLIA KÉPEKBEN

ÓTESTAMENTUM

IZRAEL UTBAN AZ IGÉRET FÖLDJE FELE

DIDAKTIKAI ÉS PEDAGÓGIAI MEGJEGYZÉSEK A FILM VETÍTÉSÉHEZ

Az ut, mely az ígéret földjére vezetett, újabb érési szakasza az üdv történetének. Isten a szolgaságból megszabadult néppel újabb szövetséget köt. Ennek a szövetségnek a jegyében a zsidó nép *f o r m á l i s a n* "Isten népévé" ~~X~~Isten különleges tulajdona lesz és Jahvé a zsidók védelmező ~~I~~istenének jelenti ki magát.

A nemzet megszervezésének a tervében a Tizparancsolat által az újabb szövetség képezi a szervezés alapvető elveit.

Doktrinális tartalom:

2-9 kép Isten csodákat tesz, hogy kimutassa jóakarátát a szolgaságtól mentett népnek.

10-11 kép: az újabb szövetség

12-14 kép: a nép törvényszegése

15. kép: Isten népe között lakik

16-20 kép: a felfedezők, a bronzkigyó, Bálaám orákulum Mózes halála

Az Egyiptomból való kimenetelt az Ótestamentum ugyanugy *i s t e n i c s o d á n a k* véli, mint a teremtés művét.

Az események történelmi valósága, amely Jahve dicsőségére szerzett vallásos éposz formájában fejeződik ki, Izrael számára j. e .l., ezen keresztül ismerte el Izrael Mózes küldetésének hitelességét és fejezte ki hitét Jahvéban. A mindenható Isten megvalósította Izrael kiszabadítását a Mózesnek tett ígéret szerint egy olyan pillanatban, amikor már minden elveszettnek látszik.

Az egyházi liturgia úgy alkalmazta az eseményt, mint a Kereszttségünk jellegét, valódi *u j t e r e m t é s e z*, mely által *u j t e r e m t m é n y e k* leszünk /Szent Pál/ Isten népe, mely Krisztus fényességétől vezetve az Ígéret Földje felé halad. Ezzel kapcsolatosak a husvétii virrasztás összes liturgiája, a Kivonulás leckéi és az Exultet.

1./ Rőgtön az egyiptomi kivonulás után Isten nagy csodákat vitt véghez / a fürjek, a manna, a víz fakasztása a sziklákból, győzelem az amalekiták fölött/ ezekkel kellett megmutatniuk az izraelitáknak azt, hogy egyedül Jahvénak volt hatalma népének a védelmezéséhez és vezetéséhez. Ezen felül el kellett készíteniük a választott népet a szövetség és a *t ö r - v é n y* elfogadására. Néhány hónap óta tartózkodtak a sivatagban, amikor Isten a szövetséget javasolta, népének, amelynek lényege szerint Jahve szabad akaratából választotta Izraelt *s a j á t n é p é v é* azzal az ünnepélyes ígérettel, hogy népe birtokosként vonulhat be Kánaán földjére, védelmet kap ellenségei ellen és minden jóban részesül. A szövetség szerint a nép szabadon vállalja azt a kötelezettséget, hogy kizárólag *J a h v é - n a k s z o l g á i* /monoteizmus/ és betartja az erkölcsre vonatkozó parancsolatokat. Isten a kereszttségben is nagy csodákat visz végbe bennünk, amelyek arra köteleznek bennünket, hogy teljesen Neki adjuk magunkat.

2./ Jahve rögtön a nemzetszervezés időszakában, a kezdetén ajánlotta fel szövetséget, mivel ez kellett, hogy képezze az összes törvényeknek Jahve és a nép viszonyának /szertartások/, valamint az egyes emberek egymáshoz való viszonyának / törvények, előírások/ alapvető lényege elemét.

A szövetség Izrael egész életét átfogta és szabályozta: a Tíz parancsolat előírásai első helyen tartalmazzák a kizárólagos egyistenhívés állítását, ezen kívül az erkölcsi magatartás főpontjai úgy tekintendők, mint az I s t e n i a k a r a t k i f e j e z ő i /Jahve így szólt Mózeshez iv 20, 22, 21, 1 stb./ Izrael tehát teokrácia: nép, amelyet Isten kormányoz, amíg Mózes egyszerű szóvivője az isteni akaratnak.

A keresztségi fogadalom jól összefoglalja Istennel való szövetségünk törvényeit. Ezt a fogadalmat ujitjuk fel különös ünnepélyességgel Husvét időszakában.

3./ A kiszemelt áldozatok feláldozásával, amely jellegzetes véáldozat - ritus, és az áldozatok elköltésével történik meg ez az ünnepélyes jóváhagyás /Kiv. 24 1 - 11 /

Egyik oldalon Jahve / Az oltár / a másikon az aggok által képviselt 12 törzs / 12 kőoszlop/ Mózes a közbenjáró. Az áldozatok vérének egy részét az oltárra hullatja / ez Jahvének járó rész / a másik részét az aggokra szórja / Ők képviselik a népet / majd közösen elfogyasztják az áldozatok husát. Ily módon fejeződik ki az a nagyon szoros, feloldhatatlan és valószínű kötelék, amely Isten és a nép között támad életre.

A szövetség jóváhagyása számunkra mindannyiszor megtörténik valahányszor részt veszünk a szentmisén.

4./ Kevéssel a szövetség szentesítése után azonban következik annak nyilvánvaló megszegése, az aranyborjú, Jahve megsemmisítésével fenyegeti meg a törvénszegőket, egyedül Mózesre és családjára szűkítve az Ábrahámnak tett ígéretet / Ter. 17, 20, 21-13 /

Mózes közbenjár Istennél, Ő pedig Mózes iránti szeretetből és barátságból valamint az elmúlt nemzedék érdemeiért, eltekint most a súlyos büntetéstől. Mózes eléri azzal azt, hogy Isten nem hagyja magára népét és hogy személyesen vezeti el az ígéret földjére. A 40 év alatt sok viszontagság követi egymást, a szövetség, úgy tűnik, többször is közel áll a hajótöréshez, a választott nép szeszélyes jelleme miatt. De Jahve megbocsát, akkor is, ha büntetnie kell: csak kevesen léphetnek be az ígéret földjére azok közül, akik kijöttek Egyiptomból, még Mózes is csak egy hegyről láthatja, mielőtt meghal.

Ha hűtlenségükkel néha mi is elszakítjuk a köteléket Istennel, újra összeköthetjük a bűnbánattal és a feloldozással, melyet a gyónás szentségében nyerünk.

PEDAGÓGIAI UTMUTATÁSOK

Akkor lesz üdv történet az isteni történetből, ha nemcsak a nagy események elmondására szorítkozunk, hanem megláttatjuk azok fontosságát, ma mindegyikünk számára, üdvösségünk elnyeréséért.

Az aktualitás jelentőségével saját magunknak kell tisztában lennünk, tanítványainknak fokról-fokra tárjuk fel. A kisebbek számára néhány utalás elegendő, ezt is az események elmesélése módján tesszük, így a gyermek magától is rájön, hogy az események lejátszódása mögött sokkal több rejlik. Később lassanként kitárul előttük a titok csodálatos teljessége.

Hogy a gyermekek az eseményeket új fényben lássák, ajánlatos újra levetíteni a filmet, miközben mintegy imádkozva elmondhatnak néhány részt a számtalan énekből és zsoltárból, amelyek Izrael liturgiájában a Vörös tengeri átkelést, az Egyiptomból való kiszabadulást, vagy a sivatagi vándorlást dicsőítik fel. /Pl. Mózes himnusza a 104., 105., 106. zsoltár.

A legfőbb gondolat, amelyet ki kell emelnünk, az az Istennek népével kötött szövetsége, hiszen az előre jelzi azt a tökéletesebb és magasabb szövetséget, amelyet az új nép a kereszténység köt Istennel. Nagyon érdekesen ki lehet mutatni, különösen a nagyobbak számára, a két szövetség közötti tökéletes párhuzamot.

a./ A zsidó nép, miután megszabadul a szolgaságból, megkapja és elfogadja a Törvényt. Ettől a pillanattól kezdve:

- Isten kiválasztott népe

- A szent nép

- Az a nép, amely törvény gyakorlása által, különösen az első parancsokat betartása által élő bizonyosságot tesz minden népnek

b./ A szerződő felek

- Isten, aki ellenszolgáltatás nélkül

- A nép, amelynek meg kell felelnie bizonyos feltételeknek, a törvény megtartásának.

c./ Ezt a szövetséget az áldozatok vére pecsételi meg.

ISTEN ÚJ NÉPE

a./ Jézus Krisztus átvezeti az ő Egyházát a bűn szolgaságából a kegyelem szabadságába, ezt a népet / Az Egyházat / ajándékozza meg Szent Lelkével, amely nem más, mint a szeretet törvénye.

Ettől a pillanattól fogva ez a nép lesz:

- Kiválasztott nép

- A szent nép /legyetek hát tökéletesek, mint mennyei Atyátok tökéletes /Mt. 5 48 /

- A világtól elkülönült nép /nem a világból való János 8 16 /
s ez a nép tesz majd tanúságot más népek előtt. Ti vagytok a világ világossága. /Ján. 31 34 /

b./ A szerződő felek:

- Isten, aki viszonzást nem várva pusztán szeretetből és kegyelmességtől indítva szövetségének ígéretét adja /örök élet/ annak a népnek, melyet szent Fiának vérvénél szerzett meg.

- A nép, aminek teljesíteni kell bizonyos követelményeket be kell tartania az első, legfőbb parancsokat, szeresse Istent és felebarátját. /Mt. 25 31-46 Ján. 3-4/

c./ A megújított szövetséget Jézus kiontott vére pecsételte meg. Ez a kehely az új szövetség az én véremben, amelyet értetek ontok.

A mi személyes szövetségünk Istennel a keresztségben kötődik meg. A bér-málásban kerül jóváhagyásra, ha pedig vétkezünk, újjászületünk a Gyónás ~~szék~~ szentségében. Ilyen megfontolásokkal mennyi új fény vetődik az említett szentségekre.

Le kell vonnunk azt a párhuzamot is, amelyet a manna és az Oltáriszenség között találunk. Ahogyan a manna szolgált táplálékkul a zsidóknak a pusztában, egészen az ígéret földjére való belépésig, úgy kell nekünk az Oltáriszenséggel táplálkoznunk, erősítenünk magunkat, hogy beléphessünk az Ígéret földjére, az égi birodalomba. Maga Jézus fejezi ki ellenkezését a mannával szemben /János 6 31 / ellentétben az Isten által adott igazi kenyérrel.

A manna nem ment meg a haláltól, az élő kenyér azonban örök életet ad /Ján 6 59 /

Ezen felül ki kell használnunk a kedvező alkalmat, hogy Isten jóságát hangsúlyozzuk, amiért mindennapi kenyerünket megadja. A gyermekek bizonyára csodálkozással adóznak Istennek azért, a gondoskodásért, amelyre sok millió ember táplálkozásáról gondoskodik- engedjük, hogy a gyermekek elmélkedjenek ezen. Szent Ágoston mondja a csodás kenyérszaporítással

kapcsolatban, hogy nagyobb csoda az emberiség mindennapi táplálékáról gondoskodni, mint néhány ezer ember táplálása a pusztában. A bronzkigyó jelkép. Jézus Krisztus képét jelenti, ha jól elmélyítjük a fogalmat, a gyermekek jobban könnyen meg fogják érteni, / az alak, a szobor kifejezéseket a kisebbek nehezen értették meg, ezeket a szavakat kerüljük el, inkább a képmás szót használjuk / Akárcsak a zsidók, mi is folytonosan megbántjuk az Istent. Megérdemeljük az örök bűnhődést, Isten szeretetének elvesztését. Ugyanugy, ahogy a zsidókat, Isten minket is arra szólít fel, hogy alázattal és b i z a l o m m a l t e - k i n t s ü n k a k e r e s z t r e f e l f e s z i t e t t J é z u s K r i s z t u s r a, hogy megmenthessen az örök haláltól. A mi személyes szövetségünk Istennel, a keresztségben kötődik meg.

Mózes himnusza

Halljátok eget szólni szándékozom
A föld figyeljen ajkam szavára !
Mert az Ur nevét hirdetem,
Dicsőítsétek Istenünket
Köszikla ! Amit csak tesz, tökéletes,
Mert igazság minden útja,
Hűséges Isten, ment minden álnokságtól
igaz és egyenes.
Vétkeztek ellene, amiket hibátlannak alkotott,
Gonosz és elvetemült nemzedék !
Ezzel fizettek az Urnak,
Te ostoba és balga nép !
Hát nem atyád és teremtőd ?
Létet adott neked és életben tart.
Mert az Urnak a népe lett a része,
A sivatag kietlenségében és éjszakájában.
Védőn körülvette , oltalmazta.
Óvta, mint a szeme világát,
Mint a sas, amelyik fészket védi,
Ott lebeg a fiókája fölött,
Kiterjeszti szárnyát, felkapja,
Tulajdon szárnyán hordozza.
Az Ur vezérelte egymaga,
Idegen Isten nem volt veke.
Lássátok végre, hogy én vagyok, csak én.
S nincs más Isten rajta kívül,
Ülök és életre keltek
Lesujtok és gyógyítok
Mondom : Ugy éljek örökké, ahogy igaz !

ÓTESTAMENTUM

IZRAEL UTBAN AZ IGÉRET FÖLDJE FELÉ

2. Mózes kinyújtja kezét a tenger felé.

Az izraeliták elérték a Sás tengert és letáboroztak. A fáraó azonban hamarosan megbánta, hogy elengedte a népet. Egész hadseregével üldözőbe vette őket és el is érte az izraelitákat a Sás tengernél. Akkor az Ur megparancsolta Mózesnek: Nyujtsd ki kezéd a tenger fölé. A víz kettévált, és jobb és bal felől úgy állt mint a fal.

Megfigyelendő Mózes hasározott mozdulatát, a hogyan botjával a tengerre üt és a víz kétoldalt úgy emelkedik fel, mint a fal.

3. ÁTKELÉS A TENGEREN

És Izrael fiai a száraz tengerfenéken vonultak át.

4. AZ EGYIPTOMI SEREG A TENGERBE VÉSZ

Mikor már minden izraelita átvonult a másik partra, Isten azt parancsolta Mózesnek: Nyujtsd ki kezéd a tenger fölé, hogy a víz visszazuduljon az egyiptomiakra, szekereikre és lovasaikra.

Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé. Erre a víz napkeltekor visszaáramlott régi helyére, amikor az egyiptomiak éppen arra menekültek. Az Ur besodorta őket a habok közepébe. Senki sem maradt életben közülük. Így mentette meg az Ur azon a napon Izrael fiait az egyiptomiak hatalmától. Az izraeliták látták az egyiptomiakat holtan a tenger partján feküdni. Tanui voltak a nagy tettnek, amelyet az Ur ~~székh~~ az egyiptomiakon végbevitt. A népet félelem töltötte el az Ur színe előtt, de bizott az Urban és Mózesben az Ur szolgájában.

Emeljük ki a gyermekek előtt, hogy a fáraót miként ragadták el a hullámok és hogyan pusztult el nyomorultul, jóllehet Isten fiának nevezte magát.

5. ISTEN ÉDESSÉ TESZI A KESERŰ VIZET

Ezután Izrael Mózes parancsára elindult a Sás tengertől. Három napig meneteltek anélkül, hogy vizet találtak volna. Marába érkezve sem tudtak vizet inni, mert keserű volt. A nép zugolódott Mózes ellen és megkérdezték: Mit fogunk inni? Ő az Urhoz fordult és az Ur mutatott neki egy fadarabot, a vízbe dobta és az édessé vált tőle.

Asz ezt követő nagy csodákat bemutató jelenetnél hívjuk fel a tanítványaink figyelmét a képeken látható gyermekekre. Így ők is testileg itt fogják érezni magukat.

6. ISTEN FÜRJEKETT KÜLD

Ezután Izrael egész közössége Szin pusztába érkezett. Itt zugolódtak Mózes és Áron ellen. Ezzel estek neki: Inkább haltunk volna meg az Ur keze által Egyiptomban, amikor a husos fazekak mellett ültünk és jóllaktunk a kenyérrel. Ti pedig idehoztatok a pusztába, hogy az egész közösség éhen vesszen. De az Ur így szólt Mózeshez: - Nézd, én kenyeret hullatok az égből. Közd velük: ma este hustok fogtok enni és holnap reggel jóllakhattok kenyérrel. Valóban estére fürjcsapat jelent meg és ellepte a tábor.

7. ISTEN MANNÁT KÜLD

Reggel pedig harmatozó felhő volt a tábor körül. Amikor a harmatozó felhő felszállt, a pusztta földjén valami finom, szemcsés dolog volt, olyan mint a dér a talajon. Izrael fiai észrevették és kérdezték egymást mi ez? Mózes így szólt hozzájuk: Ez az a kenyér, amelyet az Ur ad nektek enni. Az Ur parancsa a következő: Mindenki szedjen belőle szükségletének megfelelően!

Izrael fiai így tettek és gyűjtöttek, az egyik többet, a másik kevesebbet ! Amikor megmérték aki sokat gyűjtött, annak nem volt felesleges, aki kevesebbet, annak nem volt hiánya.

A hatodik napon kétszer annyit gyűjtöttek. Mózes így szólt hozzájuk : Az Ur parancsa az : Holnap, teljes nyugalom napja van, az Ur szombatja.

A manna fehér, apró szemcsés étel volt. Ize hasonlított a mézes pogácsához. Ezt ették az izraeliták 40 éven keresztül, egészen addig, míg eljutottak Kánaán földjére.

8. ISTEN VIZET FAKASZT A SZIKLÁBÓL

Ezután Izrael fiai elhagyták Szin pusztáját és Ramfidinál álltak meg. Itt nem volt ivóvíz a nép számára. A nép nekítámadt Mózesnek és így szólt : **Miért hoztál ki bennünket Egyiptomból ?**

Azért, hogy szomjan haljunk ? - Kevés hija és megkövez. - Az Ur ezt válaszolta Mózesnek: Fogd a kezedbe a botodat, üss rá a sziklára, víz folyik majd belőle. Ugy is tett Mózes.-

A sziklából bőségesen zuhogó víz láttán Jahve kegyelmére, irgalmas jóságára kell gondolnunk, melyet bőségesen ont népére.

9. ISTEN GYŐZELEMRE SEGITI NÉPÉT AZ AMALEKITÁK FÖLÖTT

Közben az amalekiták előrenyomultak, hogy megtámadják Izraelt. József Mózes parancsára bátor seregével felvonult, hogy megütközzék velük. Mózes közben Áronnal és Hurral felment a domb tetejére. Ameddig Mózes a kezét kitérve tartotta, az izraeliták fölényben voltak. De ha leeresztette a kezét az amalekiták jutottak fölénybe. Mózes karja végül is elfáradt. Áron és Hur tartotta karját, egyik az egyik oldalon, a másik a másik oldalon. József kérdésre hányt a z amalekitákat. Mózes oltárt épített és így nevezte : Az Ur hadijelvénye a kézben.-

10. A TÖRVÉNY ÉS A SZÖVETSÉGGÖTÉS A SINAI HEGYNÉL IZRAEL FIAI A SINAI HEGY LÁBÁNÁL

Az Egyiptomból való kivonulás után három hónapra ugyanazon a napon érkeztek meg a sinai pusztába. Táborukat a hegyvel szemben ütötték fel. Mózes elindult Isten felé. Az Ur pedig a hegyről így szólt hozzá: Ezt hirdesd Izrael fiainak : Láttátok mit tettem az egyiptomiakkal, s hogy mintegy sasszárnyon hordoztalak benneteket idehoztalak magamhoz. Ha tehát hallgattok szavamra és megtartjátok szövetségemet akkor az összes népek között különleges tulajdonomná teszlek benneteket, hiszen az egész föld az enyém. Papi királyságom, és szent népem lesztek.

Az egész nép egy szívvvel válaszolt: Mindent megteszünk, amit az Ur parancsol. Harmadnap virradatkor mennydörgés és villámlás tört ki, sötét felhő telepedett a hegyre és hatalmas harsonazugás zengett fel.

A Táborban az egész nép remegett. Mózes kivezette a népet a táborból Isten elé, s azok a hegy lábánál helyezkedtek el. Az egész Sinai hegyet beborította a füst, mivel az Ur tűzben szálalt le rá. Az Ur ezeket jelentette ki : **ÉN VAGYOK AZ UR; A TE ISTENED ÉS HOZTALAK KI EGYIPTOM FÖLDJÉRŐL A SZOLGASÁG HÁZÁBÓL !**

I. SENKI MÁST NE TEKINTS ISTENNEK CSAK ENGEM

II. URADNAK ISTENEDNEK NEVÉT NE VEDD HIÁBA

III. TISZTELD APÁDAT ÉS ANYÁDAT HOGY SOKÁIG ÉLJ AZON A FÖLDÖN MELYET AZ UR A TE ISTENED AD NEKED

IV. GONDOLJ A SZOMBATRA ÉS SZENTELD MEG

V. NE ÖLJ

VI. NE TÖRJ HÁZASSÁGOT

VII. NE LOPJ

VIII. NE TEGY HAMIS TANUSÁGOT EMBERTÁRSAD ELLEN

IX. NE KIVÁND EMBERTÁRSAD FELESEGET

X; NE KIVÁND EL EMBERTÁRSAD HÁZÁST ; SE SZOLGÁJÁT; SE SZOLGÁLÓ LEÁNYÁT; SE FÖLDJÉT; SE SZAMARÁT; SE MÁS EGYEBET; AMI AZ ÖVÉ /deut 5. 6.-21/

A nép félt, remegett és távol maradt. Így szóltak Mózeshez : Te beszélj hozzánk és meghallgatunk. Isten ne szóljon hozzánk, he hogy meghaljunk. Mózes így felelt a népnek : - Ne féljete ! Isten azért jött, hogy próbára tegyen és felébressze benneteket az iránta való félelmet és így elkerülitek a bűnt.

A jelenet renkívül hatásosan fejezi ki az isteni megjelenés fennségességét. Itt megjegyyezhetjük a gyermekeknek, hogy Jahve megjelenését erőteljes természeti jelenségek, nagy ragfogás kísérte. Ezt azért tette, hogy kielégítse a keleti népekre jellemző külsőségek iránti rajongást. Azoknak az embereknek, akik az istenkultusz külsőségeiből ítelték meg az isteni nagyság értékét, Jahve azt akarta így megmutatni : hogy az Ő nagysága felülmulhatatlan.

11. ISTEN ÁTADJA MÓZESNEK A TÖRVÉNYKÖNYVET

Az Ur így szólt Mózeshez : Jöjj fel hozzám a hegyre és maradj itt. Átadom neked a kőtáblákat a törvénnyel és parancsokkal, amelyet oktatásukra irtam. Mózes negyven nap és negyven éjjel maradt a hegyen. /Kiv. 19 20 - 24 /

12. AZ ARANYBORJU IMÁDÁSA

A nép látta, hogy Mózes késik lejönni a hegyről, azért összegyűlt Áron körül , és követelődött : Készíts nekünk egy istent, amely előttünk jár. Nem tudjuk mi történt Mózesrel. Áron így válaszolt : Szedjétek le az aranyfüggőket feleségeitek, fiaitok és leányaitok füléről és hozzátok ide. A nép így tett. Áron pedig átvette a kezükből, összeolvasztotta és aranyborjut öntött belőle. Oltárt épített és kijelentette : holnap az Ur ünnepe lesz. Az izraeliták égő áldozatot mutattak be. Az egész nép letelepedett ettek, ittak, azután újra felkeltek és imádkoztak. Majd újra mulatoztak. Figyeljük meg a baljós vörös színt, amely a bálványimádók vak szenvedélyét tükrözi.

13. MÓZES ÖSSZETÖRI A TÖRVÉNYTÁBLÁKAT

Az Ur így szólt Mózeshez : Menj le, siess, mert vétkezett a nép. Öntött borjut csináltak maguknak, azt imádják. Eltörölöm ezt a népet és téged is szlek nagy néppé. Mózes igyekezett kiengesztelni az Urat és így szólt: Uram lohadjon le haragod és vond vissza a csapást, amellyel a népet megfenyegetted. Mózes azután lejött a hegyről kezében a tanúság a két kőtáblájával. Amikor a tábor közepébe ért és látta az aranyborjut meg a kartáncot. Mózes haragra gerjedt elhajította kezéből a kőtáblákat és szétzúzta a hegy lábánál.

14. MÓZES LEROMBOLJA AZ ARANYBORJUT

Azután fogta az aranyborjut, elégette, porrá zúzta, beleszórta a vízbe és megittatta vele Izrael fiait. Mózes a tábor kapujához lépett és ezt kiáltotta: Aki az Urral tart, jöjjön hozzám ! A leviták mind odagyűltek hozzá. Mózes ezt mondta nekik: - Mindenki kösse s kardját az oldalára. Járjátok be a tábort, egyik kaputól a másikig, és öljétek meg testvéreiteket, barátaitokat, rokonaitokat. Azon a napon közel három ezer férfi esett el a népből.

15. A SZENT SÁTOR, AHOL AZ UR LAKOZIK

Miután Mózes 40 nap elteltével lejött a hegyről, az Ur így szólt hozzá : Beszélj Izrael fiaival, ajánljanak fel adományokat. Szentélyt emelnek és én közöttük lakom. Mózes beszélt a néppel és jöttek férfiak és nők mind, akiket szívük erre indított és hoztak arany és ezüst ékszereket, drágaköveket és drága szöveteket. Mózes ezután hozzáértő embereket hivatott akiknek az Ur művészi tehetséget adott és ezek elvégezték a munkát. A hajlék szentélyből és a Szentek Szentélyéből állt. A sátor körül udvar volt. A Szentek Szentélyébe Mózes elhelyezte a Szövetség Ládáját. Ez akácfából készült, kívül és belül tiszta arannyal borítva. A négy lábánál négy aranykarika volt, ezekbe arannyal bevont rudakat dugtak, hogy vinni lehessen. A Szövetség Ládájának a fedele, az engesztelés táblája, tiszta aranyból

volt, ez volt a kegyelem trónja, ezen trónolt láthatatlan az Ur Isten. Itt közel volt népéhez, melynek a Törvényen és Parancsolatokon át nyilvánította meg akaratát. Innen osztotta utasításait és fogadalmait. A láda két végén két aranyból készült kerub állt; felfelé kiterjesztett szárnyakkal befedték az engesztelés tábláját: Isten jelenlétét mutatva. A Ládába tették a Törvény kőtábláit, Isten akaratának látható jeleit egy mannával teli arany edényt, az isteni jótétemény jeléül. A szentélyben állt az illatáldozat oltár, a kitett kenyerek asztala, és a hétágú mécstartó. Az előudvaron Mózes felállította az égő áldozat oltárát és a papok mosakodására szolgáló medencét.

Mikor minden elkészült, Mózes a beszentelésre szolgáló olajjal felkenste a sátrat összes tartozékaival együtt, felszentelvén azt. Akkor felhő borította be a találkozás sátrát és az Ur dicsősége betöltötte a hajlékot. Amikor aztán a felhő a hajlékról felemelkedett, Izrael fiai tovább indultak vándorlásukon. Az Ur felhője, napközben a hajlék fölött lebegett, éjjel azonban tűz volt benne egész Izrael szemé láttára egész vándorlásuk idején.

Figy eljűk meg, milyen nyugalmat és biztonságot áraszt az a kép, amely a szent sátrat, a nép közé szállva Jahve lakhelyét mutatja.

16. A HIRSZERZŐK VISSZATÉRESE

Az izraeliták a Sinai hegyen ünnepelték a Husvétot. Az Egyiptomból való kivonulás után elmúlt egy év. Nemsokára felhő emelkedett fel. Akkor Izrael fiai felkerekedtek és átmentek a sivatagon egészen Kánaán déli határáig, Kádeszig. Innen Mózes előre küldte embereit, hogy szerezzenek hírt Kánaán földje felől. Köztük volt Józse és Káleb.

Negyven nap múltán a hírszerzők visszatértek. Két ember egy botot hozott, rajta szőlővesszőt és szőlőfürtöt, meg néhány gránátalmát és fügét is. A következő szavakkal számoltak be: Csakugyan tejjel mézzel folyó ország. Hanem a nép, mely az országot lakja, s a városok meg vannak erősítve, ráadásul nagyon nagyok. Óriásokat is láttunk ott, úgy, hogy olyannak érezzük magunkat mellettük, mint valami szöcskék. Izrael fiai mindnyájan zugolódtak Mózes és Áron ellen: Bárcsak meghaltunk volna Egyiptom földjén, vagy itt a pusztában! Emezt volna a legjobb, ha visszatérnénk Egyiptomba. És amikor Józse és Káleb meg próbálták csitítani a népet, meg akarták kövezni őket.

17. A LÁZADÓKAT ELNYELI A FÖLD

A Lévi törzsből való Kóré, Dáthán, és Abiron és még 250 tekintélyes izraelita eljárázó fellázadtak Mózes ellen. Így beszéltek Mózeshez és Áronhoz: Az egész közösség szent, mind együtt, mert körében az Ur. Miért emelkedtek hát az Ur közössége fölé? Mózes így felelt: Holnap megmutatja az Ur, ki tartozik hozzá, ki szent neki, ki közelíthet felé. Következő napon Mózes így beszélt a közösséghez: Menjetek el ennek az elvetemültnek a sátorától, nehogy itt is elpusztuljatok bűnei miatt.

Ha azok az emberek ott úgy halnak meg, ahogy minden ember meghal, akkor nem engem küldött az Ur. Ha ellenben az Ur valami rendkívülit művel pl., hogy megnyitlik a föld és elnyeli őket, akkor tudjátok meg, hogy ezek az emberek káromolták az Urat. Akkor a föld megnyitl alattuk és elnyelte őket családjukkal együtt és javaikkal egyetemben. Ekkor tűz szállt alá az Uról és elemésztette a 250 embert, aki tömjént hozott.

Itt is, mint a 12.képen a komor színek fejezik ki Istennek a bűnösöket sújtó haragját.

18. A BRONZKIGYÓ

A zsidók Hóreb hegyétől a Sás tenger felé vezető uton indultak tovább, hogy megkerüljék Edom országát. A nép azonban belefáradt a vándorlásba és zugolódtak Mózes ellen: Miért hoztatok ki Egyiptomból? Hogy elpusztuljunk a pusztában? Se kenyér, se víz nincsen. Ez a nyomoruságos eledel utálattal tölt el minket! Erre az Ur tüzes kigyókat küldött a népre, azok megmárták őket, úgy, hogy sokan meghaltak. A nép Mózeshez járult s megvallották: Vétkeztünk az

Urnál, hogy vigye el ezeket a kigyókat tőlünk.

Mózes tehát közbenjárt a népért. S az Ur így válaszolt Mózesnek: CSinálj egy rézkigyót és erősítsd egy póznára ! Akit marás ér és rátekint életben marad! Mózes tehát így cselekedett. Akit megmártak a kigyók, de feltekintettek a rézkigyóra, az életben maradt. /Számok 21 / Amiképp Mózes felállította a rézkigyót, úgy lesz majd felemelve az Emberfia, hogy mindenki, aki Benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. / János 3 14 és 15 /

A kigyók által megmárt zsidók mozdulatai félelmet, fájdalmat, borzad ályt fejeznek ki. Az embernek is ezt kell érezniök, ha vétkeztek, hiszen az rosszabb a kigyómarásnál.

19. BÁLAÁM ÁLDÁSA

Ezután Izrael fiai tovább vonultak, s a Moah mezején ütötték fel a táborát, a Jordánon túl, Jerikó közelében. Balak, Moab király követeket küldött Bálaámhoz. Ezt üzentek neki : - Ez az a nép, amely Egyiptomból vonult ki, az egész országot ellepte. Gyere és átkozd meg nekem, akkor talán megbirkózom vele és ki tudom üzni az országból.

Isten azonban eljött éjszaka Bálaámhoz, s ezt mondta neki : CSak azt szabad tenned, amit majd mondok neked. Miután Balak Bálaámot az izraeliták táborába vezette, az felkiáltott: Milyen szépek a sátraid és ashajlékaid, Izrael ! Legyen áldott, azki megáld, hanem aki átkoz legyen átkozott !

Ekkor azonban Balak haragra gerjedt Bálaám ellen és így szólt: Ezért hivattalak, hogy megátkozd ellenségedet, te meg háromszor is megáldottad őket ! Most aztán gyorsan kotródj innen !

Bálaám akkor így szólt : Hadd áruljam el, mit tesz majd ez a nép napok multával te népeddel : Látom, de most látom, de nem közelről Csillag tűnik fel Jákob törzséből jögar s arjad izraelből és megveri Moab fejedelmeit. -

És ekkor Bálaám utra kelt és visszatért hazájába /Számok 22-24/

20. MÓZES MEGLÁTJA AZ IGÉRET FÖLDJÉT

Közeledvén az idő, amikor Mózesnek meg kellett válnia népétől, az Ur így szólt hozzá : Eleazár pap és az egész közösség előtt tedd a kezedet Józsuéra. Mostantól fogva Izrael fiainak egész közössége engedelmeskedjék neki ! Mózes úgy tett, amint az Isten parancsolta.

Akkor Mózes így szólt a néphez: Én meghalok itt, ebben az országban, nem lépek át a Jordánra. Ti átléptek, hogy birtokba vegyétek a szép országot, amely azon túl van. Ha ilgasd meg Izrael:

AZ UR A MI ISTENÜNK AZ EGYETLEN ISTENI TELJES SZIVEDBŐL; TELJES LELKEDBŐL ÉS TELJES ERŐDBŐL SZERESD AZ ISTENT !

Isten hozzám hasonló prófétát küld majd a nép közé és testvéreid közé reá hallgass !

Eget és földet hívom tanunak, hogy szemed elé tettem az életet és halált, áldást és vétkeket. Válaszd az életet, szeresd Uradat, Istenedet és engedelmeskedj neki !

Isten így szólt Mózeshez : Menj fel a Nebo hegyére és lásd a földet, amelyet az Izraelitáknak adok. Ezen a hegyen meg fogsz halni. Ekkor az Ur megmutatta neki az egész országot és így szólt :

- Ez az a föld, amelyet Ábrahámnak, Izsáknak, és Jákobnak ígértem. Megnézted saját szemeddel, de oda nem jutsz el. És Mózes meghalt, ahogyan az Ur mondta. - Moab földjén, egy völgyben temették el, de a mai napig senki sem ismeri sirja helyét.-